

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: L. Bagrin)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

DECIZIE

22 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Viorelia Ceban, reprezentată de avocatul Ion Căpățînă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Viorelia Ceban împotriva Societății cu Răspundere Limitată „ConsmoModern” cu privire la constatarea nesoluționării cererii în termen, obligarea eliberării copiilor borderourilor de salariu și încasarea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 6 noiembrie 2019, Viorelia Ceban a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „ConsmoModern” cu privire la constatarea nesoluționării cererii în termen, obligarea eliberării copiilor borderourilor de salariu și compensarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că Viorelia Ceban este soția defunctului Sergiu Ceban, care, la data de XXXXX, în urma unui accident de muncă la SRL „ConsmoModern”, a fost internat în spital, iar în scurt timp a decedat.

A relevat că a înaintat în adresa SRL „ConsmoModern” cerere, prin care a solicitat informații privind eliberarea copiilor borderourilor de salariu a angajatului Sergiu Ceban, certificate corespunzător (inclusiv cu semnătura aplicată a salariatului), pentru toată perioada de activitate în cadrul întreprinderii.

Prin răspunsul primit la data de 4 octombrie 2019, societatea a refuzat eliberarea actelor solicitate pe motiv că la cerere nu au fost anexate împuterniciri în corespundere cu prevederile art. 252 Cod civil. Însă, menționa că la cererea înaintată, a anexat mandatul avocațial, care atestă împuternicirile într-un eventual litigiu judiciar, în conformitate cu art. 80 alin. (7), art. 81 din Codul de procedură civilă.

Reclamanta a considerat că temeiurile de drept invocate în răspunsul primit nu pot fi reținute și nu sunt aplicabile situației, deoarece, avocatul căruia i-a fost eliberat mandat avocațial a fost desemnat de CNAJGS, prin decizia nr. 9477 ACP

din 27 mai 2019 privind prestarea serviciilor de asistență juridică garantată de stat, beneficiarei Viorelia Ceban.

A mai invocat că, prin refuzul societății pârâte de eliberare a informației solicitate, reclamantei i-a fost cauzat un prejudiciu moral estimat la suma de 1000 de lei, manifestat prin disconfortul resimțit la inacțiunea SRL „Consmodern”.

Reclamanta a solicitat constatarea faptului de nesoluționare corespunzătoare a cererii depuse, încălcarea dreptului la acces la informație privind eliberarea copiilor borderourilor de salariu a angajatului (defunctului) Sergiu Ceban, certificate corespunzător (inclusiv să fie și semnătura salariatului), pentru toată perioada de activitate în cadrul SRL „Consmodern”; obligarea societății pârâte să elibereze copiile borderourilor de salariu a angajatului Sergiu Ceban, certificate corespunzător (inclusiv să fie și semnătura salariatului), pentru toată perioada de activitate în cadrul SRL „Consmodern”; încasarea prejudiciului moral cauzat în sumă de 1 000 de lei.

Prin hotărârea din 12 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Viorelia Ceban. S-a constatat încălcat dreptul Vioreliei Ceban de acces la informația solicitată. S-a obligat SRL „Consmodern” să furnizeze informația solicitată de Viorelia Ceban prin eliberarea în copii certificate a borderourilor de salariu a cet. Sergiu Ceban, semnate de ultimul, pentru toată perioada de activitate în cadrul întreprinderii SRL „Consmodern”. În rest, cerințele s-au respins ca nefondate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 8 septembrie 2020, SRL „Consmodern”, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan, a declarat apel.

Prin decizia din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de SRL „Consmodern”, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan. S-a casat hotărârea 12 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, emițând o nouă hotărâre după cum urmează: S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Viorelia Ceban împotriva SRL „Consmodern” cu privire la constatarea nesoluționării cererii în termen, obligarea eliberării copiilor borderourilor de salariu și încasarea prejudiciului moral.

Pentru a decide astfel, Colegiul a considerat neîntemeiată soluția primei instanțe de admitere parțială a acțiunii, deoarece decurge din interpretarea greșită a circumstanțelor cauzei și, ca urmare, aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural aplicabile la soluționarea litigiului, întrucât acțiunea este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Conform art. 4 alin. (1) și (2) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, oricine, în condițiile prezentei legi, are dreptul de a căuta, de a primi și de a face cunoscute informațiile oficiale. Însă, exercitarea drepturilor prevăzute în alineatul (1) al prezentului articol poate fi supusă unor restricții pentru motive specifice, ce corespund principiilor dreptului internațional, inclusiv pentru apărarea securității naționale sau vieții private a persoanei.

Exercitarea dreptului de acces la informație poate fi supusă doar restricțiilor reglementate prin lege organică și care corespund necesităților, iar în conformitate cu alin. (1) al art. 7 din legea dată, se instituie că, accesul la informațiile oficiale nu poate fi îngădit, cu excepția informațiilor cu caracter personal, a căror divulgare este considerată drept o imixtiune în viața privată a persoanei, protejată de legislația privind protecția datelor cu caracter personal.

La fel și art. 8 al Legii privind accesul la informație indică că informația cu caracter personal face parte din categoria informației oficiale cu accesibilitate

limitată și constă din date referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă, a căror dezvăluire ar constitui o violare a vieții private, intime și familiale. Accesul la informația cu caracter personal se realizează în conformitate cu prevederile legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

La caz, Colegiul a atestat că solicitarea avocatului Ion Căpățînă, în interesele Vioreliei Ceban, privind eliberarea copiilor borderourilor de salariu a angajatului Sergiu Ceban, certificate corespunzător (inclusiv să fie și semnătura salariatului), pentru toată perioada de activitate în cadrul SRL „Consmodern”, constituie informație cu caracter personal, iar implicit și informație oficială cu accesibilitate limitată, dezvăluirea căroră ar putea constitui o violare a vieții private, intime și familiale. Or, aceste drepturi fiind garantate și prin prisma art. 8 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului.

Art. 5 alin. (1) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 8 iulie 2011 expres instituie că, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal care, prin prisma art. 3 al legii, constituie orice manifestare de voință liberă, expresă și necondiționată, în formă scrisă sau electronică, conform cerințelor documentului electronic, prin care subiectul datelor cu caracter personal acceptă să fie prelucrate datele care îl privesc.

Colegiul a învederat că, deși, avocatul Ion Căpățînă a indicat că a fost împuternicit de către Viorelia Ceban prin mandatul nr. 1424616 din 27 mai 2019 să-i reprezinte interesele, inclusiv să solicite orice informații, argumentele acestuia sunt neîntemeiate, în cazul în care art. 4 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal expres și imperativ instituie că, datele cu caracter personal (orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă), care fac obiectul prelucrării, trebuie să fie - explicite și legitime, adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopul pentru care sunt colectate și/ sau prelucrate ulterior, exacte și, dacă este necesar, actualizate.

Or, sintagma din mandatul avocatului Ion Căpățînă „solicitând orice informație” - nu are un caracter explicit, exact, ci este de o aplicabilitate mult mai largă, nefiind identificabilă și pertinentă.

Art. 5 alin. (5) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal indică cazurile în care nu este cerut consimțământul subiectului pentru prelucrarea datelor cu caracter personal și anume pentru: a) executarea unui contract la care subiectul datelor cu caracter personal este parte sau pentru luarea unor măsuri înainte încheierii contractului, la cererea acestuia; b) îndeplinirea unei obligații care îi revine operatorului conform legii; c) protejarea vieții, integrității fizice sau a sănătății subiectului datelor cu caracter personal; d) executarea sarcinilor de interes public sau care rezultă din exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care este investit operatorul sau terțul căruia îi sunt dezvăluite datele cu caracter personal; e) realizarea unui interes legitim al operatorului sau al terțului căruia îi sunt dezvăluite datele cu caracter personal, cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze interesele sau drepturile și libertățile fundamentale ale subiectului datelor cu caracter personal; f) scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică, cu condiția ca datele cu caracter personal să rămână anonime pe toată durata prelucrării.

Norma în cauză însă nu este aplicabilă la caz, ci sunt aplicabile prevederile alin. (1) a art. 5 din legea dată, care expres instituie că prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului acestor date. Deci,

de vreme ce avocatul Ion Căpățină reprezintă interesele Vioreliei Ceban, este în drept de a solicita eliberarea informației solicitate doar cu consimțământul subiectului datelor - Vioreliei Ceban .

Or, prevederile art. 75 Cod de procedură civilă, în coroborare cu art. 80 și 81 Cod de procedură civilă, reglementează raporturile juridice ce țin de împuternicirile reprezentantului în judecată și reprezentarea nemijlocită în instanța de judecată. Deci, argumentele lui Ion Căpățină, cu referire la aceste norme procedurale enunțate, precum că avea împuterniciri legale de a solicita de la SRL „ConsmoModern”, informații privind eliberarea copiilor borderourilor de salariu a angajatului Sergiu Ceban, nu sunt întemeiate. Or, mandatul atestă împuternicirile date avocatului/ avocatului stagiar în fața instanței judecătorești, nu și în fața furnizorului de informații, adică a posesorilor de informații oficiale care, în temeiul legii, sunt obligați să furnizeze solicitanților aceste informații în condițiile Legii privind accesul la informație

Urmare a constatărilor detaliate supra, vis-a-vis de circumstanțele factice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Colegiul a concluzionat că argumentele expuse de avocatul Nicolae Leșan în interesele SRL „ConsmoModern” în cererea de apel sunt fondate.

La 20 septembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Viorelia Ceban, reprezentată de avocatul Ion Căpățină, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei nu a constatat just și a dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu a examinat cauza sub toate aspectele și nu a stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 17 iunie 2021 și a expediat-o participanților la proces la 21 iulie 2021 (f.d. 121, Vol. II), astfel, recursul declarat la 20 septembrie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 3 noiembrie 2021 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, or, până la examinarea cauzei careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

Prin încheierea din 8 decembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de Viorelia Ceban, reprezentată de avocatul Ion Căpățînă, a fost considerat admisibil și a fost fixat spre examinare într-un complet de 5 judecători, în vederea examinării fondului recursului.

În conformitate cu articolele 441 și 444 din Codul de procedură civilă, recursurile s-au examinat de un complet de 5 judecători, fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs și referința au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În esență, recurenta și intimata au avut posibilitate să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse.

Verificând decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune admiterea recursului declarat de Viorelia Ceban, reprezentată de avocatul Ion Căpățînă, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurteii, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza *Garda Ruiz vs Spania* (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; *Moreira Ferreira vs Portugalia* (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98).

În vederea respectării articolului 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept specificate la alin. (3) din articolul citat. Mai mult, recurenta nu au prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

Esena articolelor 432 și 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă oferă instanței de recurs competența de a efectua un control al legalității deciziei atacate, nu și a temeiniciei acesteia. Astfel, se vor reține circumstanțele de fapt, privite în ansamblu, care au fost prezentate de părți și stabilite de instanțele de judecată în fazele procesual anterioare, cu excepția situației în care constatările lor pot fi considerate arbitrare sau vădit nerezonabile.

În debut, Colegiul atestă că înaintând acțiune în instanță împotriva SRL „ConsmoModern”, Viorelia Ceban a solicitat constatarea faptului de nesoluționare corespunzătoare a cererii depuse, încălcarea dreptului la acces la informație privind eliberarea copiilor borderourilor de salariu a angajatului (defunctului) Sergiu Ceban, certificate corespunzător (inclusiv să fie și semnătura salariatului), pentru toată perioada de activitate în cadrul SRL „ConsmoModern”; obligarea societății pârâte să elibereze copiile borderourilor de salariu a angajatului Sergiu Ceban, certificate corespunzător (inclusiv să fie și semnătura salariatului), pentru toată perioada de activitate în cadrul SRL „ConsmoModern”; încasarea prejudiciului moral cauzat în sumă de 1 000 de lei.

Fiind investită cu examinarea prezentei cauze prima instanță prin hotărârea din 12 august 2020 a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Viorelia Ceban. A constatat încălcat dreptul Vioreliei Ceban de acces la informația solicitată. S-a obligat SRL „ConsmoModern” să furnizeze informația solicitată de Viorelia Ceban prin eliberarea în copii certificate a borderourilor de salariu a cet. Sergiu Ceban, semnate de ultimul, pentru toată perioada de activitate în cadrul întreprinderii SRL „ConsmoModern”. În rest, cerințele au fost respinse ca nefondate.

Verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 17 iunie 2021 a admis apelul declarat de SRL „ConsmoModern”, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan. A casat hotărârea 12 august 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, emițând o nouă hotărâre după cum urmează: A respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Viorelia Ceban împotriva SRL „ConsmoModern” cu privire la constatarea nesoluționării cererii în termen, obligarea eliberării copiilor borderourilor de salariu și încasarea prejudiciului moral.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție analizând materialele anexate la dosar, în raport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluția instanței de apel este neîntemeiată, deoarece a admis o examinare superficială și arbitrară a litigiului dedus judecății.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform art. 4 alin. (1), (2) din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, oricine, în condițiile prezentei legi, are dreptul de a căuta, de a primi și de a face cunoscute informațiile oficiale. Exercitarea drepturilor prevăzute în alineatul (1) al prezentului articol poate fi supusă unor restricții pentru motive specifice, ce corespund principiilor dreptului internațional, inclusiv pentru apărarea securității naționale sau vieții private a persoanei.

Art. 5 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, statuează că subiecți ai prezentei legi sunt furnizorul de informații și solicitantul informației. Furnizori de informații, adică posesori ai informațiilor oficiale, obligați să le furnizeze solicitanților în condițiile prezentei legi, sunt: a) autoritățile publice centrale și locale - autoritățile administrației de stat, prevăzute în Constituția Republicii Moldova și anume: Parlamentul, Președintele Republicii Moldova, Guvernul, administrația publică, autoritatea judecătorească; b) instituțiile publice centrale și locale - organizațiile fondate de către stat în persoana autorităților publice și finanțate de la bugetul de stat, care au ca scop efectuarea atribuțiilor de administrare, social-culturale și altor atribuții cu caracter necomercial; c) persoanele fizice și juridice care, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituția publică, sînt abilitate cu gestionarea unor servicii publice și culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informații oficiale.

Pot solicita informații oficiale, în condițiile prezentei legi: a) orice cetățean al Republicii Moldova; b) cetățenii altor state, care au domiciliul sau reședința pe

teritoriul Republicii Moldova; c) apatrizii stabiliți cu domiciliul sau cu reședința pe teritoriul Republicii Moldova.

Conform art. 6 alin. (1) din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, în sensul prezentei legi, informații oficiale sunt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

În baza art. 7 alin. (1), (4) din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, exercitarea dreptului de acces la informație poate fi supusă doar restricțiilor reglementate prin lege organică și care corespund necesităților: a) respectării drepturilor și reputației altei persoane; b) protecției securității naționale, ordinii publice, ocrotirii sănătății sau protecției moralei societății.

Nu se vor impune restricții ale libertății de informare decât dacă furnizorul de informații poate demonstra că restricția este reglementată prin lege organică și necesară într-o societate democratică pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei sau protecției securității naționale și că prejudiciul adus acestor drepturi și interese ar fi mai mare decât interesul public în cunoașterea informației.

Din sensul normelor precitate rezultă că, accesul la informație constituie un drept fundamental al persoanei de a fi informat, o modalitate de control asupra activității autorităților/ instituțiilor publice, gestionării banilor publici, de stimulare a formării opiniilor și participării active a populației la procesul de luare a deciziilor în spirit democratic.

Limitarea accesului la informațiile oficiale constituie o derogare cu totul excepțională de la principiul liberului acces la categoria respectivă de informații.

Reieșind din prevederile art. 7 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, în coroborare cu art. 54 din Constituția Republicii Moldova și art. 10 paragraful 2 din Convenție, restrângerea dreptului de acces liber la informațiile oficiale poate avea loc doar dacă sunt întrunite următoarele exigențe în privința acestei restrângeri, exigențe care s-au cristalizat și constituit într-o constantă cu reflectare juridică internă și internațională, denumită regula „triplului test”: 1) limitarea este prevăzută de lege. Orice restrângere poate fi impusă doar printr-o lege organică, dispoziția căreia trebuie să fie accesibilă și clară, iar redactarea acesteia să nu permită interpretare extensivă. Restrângerea inserată în cadrul altor categorii de acte juridice se va considera contrară Constituției; 2) protejează un interes legitim. Interesul legitim se relevă din scopul restricției (art. 7 alin. (1) din Lege), care constă în respectarea drepturilor și reputației altei persoane, protecția securității naționale, a ordinii publice, a ocrotirii sănătății și moralei societății; 3) să fie necesară într-o societate democratică. Pentru a fi considerată necesară într-o societate democratică, aceasta trebuie să fie indispensabilă și convingătoare, reieșind din raționamentul Curții Europene a Drepturilor Omului (cazul Sunday Times împotriva Regatului Unit al Marii Britanii), iar scopul urmărit să devanseze atingerea care se aduce dreptului de acces liber la informația oficială (testul proporționalității).

Mai mult, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță întemeiat a reținut și prevederile art. 3 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 8 iulie 2000, în sensul cărora noțiunea de date cu caracter personal este definită ca fiind – orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau

identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale.

Or, pentru ca informația să fie considerată cu caracter personal, este necesară existența următoarelor condiții: - informația să se refere la o persoană privată; - persoana privată să fie identificată sau identificabilă. Se consideră că persoana este identificabilă atunci când se cunosc datele de identificare ale acesteia (nume, prenume, patronimic). Se consideră identificabilă persoana în privința căreia există suficiente indicii pentru a fi identificată; - dezvăluirea informației să constituie o violare a intimității persoanei, prin care se înțelege că divulgarea informației deținută de posesor ar fi în măsură să aducă atingere vieții particulare și de familie a persoanei fizice vizate.

Întrunirea criteriilor enunțate califică informația ca fiind „informație confidențială despre persoane”, fapt ce îi obligă pe posesorii acestor informații de a le proteja, adică de a nu le divulga.

Totodată, prima instanță corect a punctat că pretențiile reclamantei nu vizează alți salariați ai SRL „ConsmoModern”, decât pe Sergiu Ceban (soțul decedat al acesteia), prin urmare, caracterul personal al informațiilor solicitate, invocat de către pârât, nu este justificat.

De altfel, dat fiind faptul că informația solicitată de Viorelia Ceban se pliază caracteristicilor prevăzute la art. 6 alin. (1) din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, prima instanță corect a apreciat ca întemeiată pretenția reclamantei formulată în acest sens, în situația în care pe parcursul examinării cauzei în fond, societatea reclamată nu a probat că informația solicitată de către reclamantă este supusă restricțiilor reglementate prin lege organică și care corespund necesităților: a) respectării drepturilor și reputației altei persoane; b) protecției securității naționale, ordinii publice, ocrotirii sănătății sau protecției moralei societății.

Or, în conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Complementar acestor constatări, prima instanță just a notat că reclamanta a avut dreptul să îi fie furnizată informația solicitată și pe cale extrajudiciară.

În materia condițiilor de formă care au fost invocate de către pârât drept temei al refuzului furnizării informației solicitate, prima instanță întemeiat a constatat că cererea privind accesul la informație a fost semnată și înaintată în adresa SRL „ConsmoModern” de către avocatul Ion Căpățînă, care acționa în interesele Vioreliei Ceban. La cererea depusă, reprezentantul reclamantei a anexat copia mandatului avocațial seria MA nr. 1424554 din 27 mai 2019 și decizia Oficiului Teritorial Chișinău al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat nr. 1727/ACC din 7 octombrie 2019.

Mai mult, Colegiul reține că în cererea privind accesul la informație, deponentul a specificat că informația solicitată este necesară pentru acordarea asistenței juridice beneficiarei, Viorelia Ceban.

În conformitate cu art. 53 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, avocatul are dreptul să solicite informații, referințe și copii ale actelor necesare pentru acordarea asistenței juridice instanțelor judecătorești,

organelor de drept, autorităților publice, altor organizații, care sunt obligate să elibereze actele solicitate în conformitate cu legislația în vigoare.

În sensul art. 60 alin. (1), (2) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, avocatul acordă asistență juridică clientului în baza contractului de asistență juridică, încheiat în formă scrisă. Împuternicirile avocatului se confirmă prin mandat. Formularul mandatului este un document de strictă evidență. Conținutul, forma și modul de utilizare a mandatului se aprobă de către Guvern.

În sensul normelor precitate se impune a evidenția că împuternicirea avocatului de acordare a asistenței juridice clientului rezultă din contractul de asistență juridică, încheiat în formă scrisă între părți; iar confirmarea respectivelor împuterniciri rezultă din mandatul avocațional. Totodată, faptul acordării asistenței juridice nu presupune stricto sensu participarea în cadrul unor potențiale ședințele de judecată, dar implică totalitatea acțiunilor ce pot fi realizate de către avocat în numele și interesul clientului său, astfel încât ca ultimul să-și atingă finalitate urmărită.

Concomitent, prin transmiterea împuternicirilor de asistență juridică, clientul delegă drepturi și obligații, care includ, în mod evident, dreptul de a depune cereri, de a solicita informații, de a obține probe, astfel încât să asigure reprezentarea profesionistă a intereselor clientului.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că prima instanță întemeiată a concluzionat că prin refuzul SRL „Consmodern” de acces la informație a fost încălcat dreptul reclamantei Viorelia Ceban de acces la informație, iar în consecință corect a constatat încălcat dreptul reclamantei de acces la informația solicitată.

Cu referire la solicitarea privind repararea prejudiciului moral se reține că conform art. 19 alin. (1), (3) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Conform art. 2036 alin. (1), (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Art. 2037 alin. (1), (2) Cod civil, statuează că mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Astfel, cu referire la solicitarea de încasare a prejudiciului moral estimat la suma de 1 000 de lei, manifestat prin disconfortul resimțit de Viorelia Ceban la

inacțiunea SRL „Consmodern”, întemeiat prima instanță a specificat că prin acțiunea depusă reclamata a omis să expună concret prin ce s-a manifestat disconfortul invocat, care au fost consecințele concrete resimțite în urma refuzului eliberării informației. De asemenea, nu au fost prezentate probe din care să rezulte formarea prejudiciului anume în sumă de 1000 de lei, deși o asemenea obligație se incubă în privința acesteia prin prisma art. 118 alin. (1) Codul civil, prin urmare fiind respinsă ca neîntemeiată.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că concluzia primei instanțe este justă, având la bază un cumul de dovezi administrate, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Viorelia Ceban, reprezentată de avocatul Ion Căpățînă, urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 442, 444, 445 alin. (1) lit. f) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Viorelia Ceban, reprezentată de avocatul Ion Căpățînă.

Se casează decizia din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 12 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Viorelia Ceban împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Consmodern” cu privire la constatarea nesoluționării cererii în termen, obligarea eliberării copiilor borderourilor de salariu și încasarea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Galina Stratulat